

Giriş Tarihi: 1.8.2016 17:38

"Profesörleri bakkallar seçiyordu"

ABONE OL

Google News

Dicle Üniversitesi (DÜ) Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı üyesi Prof. Dr. Ahmet Yalınkaya, üniversite kadrolarının cemaat evlerinde şekillendirildiğini belirterek, "FETÖ evlerindeki bakkallar bile profesör kadroları ile ilgili karar veriyordu" dedi. Fetullahçı Terör Örgütü'nün (FETÖ) darbe girişimiyle ilgili soruşturma kapsamında gözaltına alınan Dicle Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ayşegül Jale Saraç, geçen hafta tutuklanmıştı.

Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'nın, 15 Temmuz darbe girişimi ile ilgili başlattığı soruşturma çerçevesinde, Rektörü Prof. Dr. Ayşegül Jale Saraç, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Sabri Eyigün ve Genel Sekreteri Mustafa Tuna'nın tutuklandığı DÜ'de cemaat kadrolarının üniversiteye nasıl yerleştirildiği ortaya çıktı. Fethullahçı Terör Örgütü'nün (FETÖ) mağdur ettiği akademisyenlerden olan ve profesörlük unvanını cemaat yapılanması yüzünden 5 yıl gecikmeli aldığını anlatan Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı üyesi Prof. Dr. Ahmet Yalınkaya, çarpıcı iddialarda bulundu.

'REKTÖR 2,5 YIL RANDEVU VERMEDİ'

SON DAKİKA FETÖ mensuplarının, DÜ'de cemaatten olmayana yaşam hakkı tanımadığını anlatan Yalınkaya,

cemaatin yönetime dahil olmasının ardından kendilerinin dışlandığını ve tecrit edildiğini vurguladı. Bölgede sadece kadın doğumda bir profesörün olduğunu, ikincisine izin vermediklerini kaydeden Yalınkaya, "Yüzlerce kadro açıldı. Sınırsız bir kadro açılışı vardı. Türkiye'nin hiçbir yerinde bu kadar kadroda rahatlık, bu kadar rahat kadro alan kimse yoktu. Ben tam beş yıl fazla bekledim. Yani beş yıllık doçentlikten sonra profesörlük süresi olan beş yılken, ben 10 yılda alabildim. Benim gibi başka arkadaşlar da vardı. Bunlar 2008'den 2016'ya kadar şu anda içeride olan eski rektör Ayşegül Jale Saraç ve ekibi tarafından yapılıyordu. Bunlar hiçbir gerekçe göstermeden beş yıl kadro vermediler. 2,5 yıl rektörden randevu istedim. Bana randevu vermedi" dedi.

DÜ kadrolarının cemaat evlerinde şekillendiğine dikkat çeken Prof. Dr. Yalınkaya, "Cemaat evlerinde hakkımızda profesör olur ya da olmaz diye karar veriyorlardı. Yani bir bakkal bir profesör kadrosu uygun mudur, değil midir diye karar veriyordu. Kadro vermemek için de mesnetsiz şeyler uyduruluyordu. Benim için 'Kardeşi dağda öldürülmüş' demişlerdi. Öyle bir şey olmadığını dünya alem biliyor. Kardeş sayımız belli, kayıp yok. Daha sonra ihale yolsuzluklarına karıştığım söylendi. Bana ihalenin l'sini göstermezler. Nasıl

ihale yolsuzluğu yapayım. Sonra bir arkadaş ulaşmış bunlara. Onlar da Yalınkaya'ya kadro verirsek bize kaç öğrenci okutur demişler. Ben de 'bu kadroyu hak etmedim mi? Rüşvet mi vereceğim? Öyle bir şey yapmam' dedim. Para yardımı yapacakmışım onlar bana öyle kadro verecekmiş. Ben de dedim Dicle Üniversitesi'ni hak etmeyen bir ben miyim? En yoğun çalışan, yıllardır burada emek veren insanım, bunu yapamam dedim. Farklı kanallardan ulaştığımızda ise 'bizden değildir, o yüzden kadro vermiyoruz' gibisinden bir yanıt almıştık" diye konuştu.

'HASTALARI KABUL ETMEDİLER'

1998'den beri DÜ'de görev yaptığına işaret eden Yalınkaya, cemaat kadroları üniversiteye girdikten sonra zaman zaman acil hastaların kabul edilmediğini dile getirdi. Yalınkaya, şu ifadelerde bulundu:

"Akademik kadrodayım. Hiçbir zaman dışarıdan gönderilen hastaya göndermeyin demedim. Benim elimden bir şey geliyorsa esirgemedim. Cemaat kadroları girdikten sonra bu tür şeyleri yaşamaya başladık. Acil hastalarda direnç gösterme, kabul etmeme, reddetme, yer yok gibi bahanelerle zaman zaman bu sorunları yaşadık."

Bu mağduriyetin kendilerinde üzüntüye neden olduğunu anlatan Prof. Dr. Yalınkaya, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Gününü doldurmadan kendi adamlarına kadro veriyorlardı. Kendilerini biraz güçlü hissedince fazla palazlandılar. Dünya hep bize böyle kalır zannettiler. Kimseye yaşama hakkı tanımıyorlardı. Bu gerçektir. Ben o zaman bunu söylüyordum şimdi de söylüyorum. 2014'ün sonunda kadromu aldım. Ben birine gidip, bana kadromu vermediklerini söylemeye utanıyordum. Bu kadar uğraşıyorsun, çabalıyorsun, çalışıyorsun ama gidip kendim için bir şey istemekten utanıyordum. Eğer biri hak ediyorsa hakkını vereceksin. Etmiyorsa bunu gerekçesini belirteceksin. O da yoktu."

SABAH